

SMOLENICKÝ POŠOL

2/2017

FARSKÝ ČASOPIS, XVII. ročník, 13.8.2017 na titulárnu slávnosť filiálneho chrámu

BOH STOJÍ PRI ČLOVEKU PETER ŠIMKO

Keď sme na cestách

Je čas dovoleník a prázdnin. Ak ideme do málo známych končín, berieme si so sebou mapu. Dnes je samozrejmosťou navigátor. Je to úžasný vynález. Stačí zadať miesto, môžeme aj ulicu i číslo domu a vypočíta nám presne cestu tam. Dokonca upozorňuje aj na dopravné nehody, kolóny a vie vypočítať najlepšiu obchádzku. Vo veľkomestách, kde je veľa jednosmerných ciest, je navigátor na nezaplatenie.

Život je cesta. Pre väčšinu ľudí dlhšia. Táto cesta má svoj cieľ. Ten je určený tým, ktorý nás naprojektoval. Tento cieľ je zabudovaný do nás cez navigátor svedomia. A keďže v histórii ľudstva sme si vymysleli techniky ako prekričať toho, ktorý hovorí z navigátora, sám Boh sa stal človekom a dostal meno Ježiš Kristus.

Existuje plán „B“?

Na našich cestách sa stane, že aj keď máme navigátor, nepozornosťou sa pustíme po zlej ceste. Čo sa vtedy stane? Začne prepočítavať. Navigátor sa nikdy nevzdá a stále nás bude smerovať k cieľu, aj keď ideme mimo. Neunaví sa. Hoci nám to môže liezť na nervy, hlas z navigátora nikdy nebude zvyšovať na nás hlas, nebude nám nadávať, vydierať, podplácať. Bude iba prepočítavať.

Aj Boh je taký. Adam a Eva ťažko zhrešili a pokazili plán „A“.

Kostol Nanebovzatia Panny Márie v Neštichu

Foto Andrej Lančarič

Nechceli to oľutovať, teda otočiť sa na správnu cestu, preto Boh prepočítal všetko na cestu - plán „B“. A aby Satan nemal pocit víťazstva, prepočítal to tak perfektne, aby plán „B“ bol ešte lepší ako plán „A“. Preto prišiel k nám Vykupiteľ.

Boh koná v tvojom záujme

Boh sa nás nikdy nevzdá. Boh pri nás vždy stojí. Ježiš sám hovorí, že prišiel, aby sme mali život a v hojnosti (Jn 10,10b), nikdy nás neodsudzuje, ale zachraňuje (Jn 3,17) hriešnikov (Mt 9,13), neverných v manželstve (Jn 8,11), prostitútky (Lk 7,47), odsúdených (Lk 23,43),

tých, ktorí nežijú v platnom manželstve (Jn 4,17), neveriacich (Jn 20,27)... Ježiš odpúšťa, uzdravuje, oslobodzuje. Je vždy za človeka. Ukazuje na skutočného nepriateľa - diabla, ktorý kradne pokoj, zabíja lásku a ničí vzťahy (Jn 10,10a) zo závidivosti voči ľuďom (Múdr 2, 24).

Zapni si navigáciu

Ak si myslíš, že Boh pri tebe nestojí, nie je to preto, žeby ťa opustil, ale preto, že si sa mu otočil chrbtom. Možno ti liezlo na nervy jeho neustále prepočítavanie a vypol si si zvuk, alebo si sa zahltil činnosťou či zábavou, aby si nemal čas pozrieť na navigátor. Možno máš strach pozrieť sa na neho. Je na to jedno slovo - pýcha. Lenže s pýchou prichádza bolesť do života, často neviditeľná, lebo Ježiša bolí, keď niekto opúšťa správnu cestu. Vtedy Ježiš trpí v nás a my to už cítime. On nechce našu tragédiu, nezatracať, nevyčíta. Trpí s nami, aby nás zachránil.

Boh bude do poslednej chvíle bojovať za nás, nikdy sa neurazí a stále bude prepočítavať našu cestu k záchrane. Čo nemôže urobiť, je len jedno - rozhodnúť sa za nás. To je v našej moci. Boh nezatracať, iba zachraňuje. Človek sa ztratí sám odmietnutím Božej lásky. Čo si dnes vyberiem? Ako sa dnes rozhodnem? Nie zajtra, dnes...

EDITORIÁL

Oddýchli ste si? V čom boli tohtoročné prázdniny, či dovolenka iné ako tie predošlé? Urobili ste nejakú povznášajúcu „bláznivosť“, ktorá vám dala krídla, aby ste mohli vidieť seba a život ľahšie a s nadhľadom?

Prinášame vám niekoľko dobrých správ. Prvá je tá, že Boh je na vašej strane. Koná v záujme každého človeka. Synergia (súčinnosť síl s cieľom maximálneho efektu) sa dostaví aj v našom živote. Stačí ochota riadiť sa navigáciou, ktorú dostávame od Boha cez jeho Slovo, cirkevné učenie, každodenné udalosti, jedinečné posolstvá a stretnutia. Oplatí sa skúsiť.

Druhá dobrá správa je, že sme dostali dotáciu na opravu strechy na farskom kostole.

Tretia dobrá správa je, že birmovaní zvládli prvú časť prípravy a všetci, ktorí majú chuť a motiváciu, budú bojovať o svoju vieru v druhej časti.

Ďalšia dobrá správa sa týka prvoprijímaných. Všetci boli na prvom svätom prijímaní a niektorí aj na druhom, treťom... :)

MLÁDEŽ SA OPÄT ZAPOJILA DO ZÁCHRANY ZRÚCANINY NEĎALEKÉHO BRADU KORLÁTKO. Na bicykloch im to tiež ide.

Pokúsili sme sa nazrieť do života na filiálke. Svedectvo lektorky a povzbudivý rozhovor s rodáčkou z Nešticha, sestrou Veronikou, vám určite spríjemní deň a možno prinesie aj čosi viac.

redakčná rada

Hlavný oltár, Neštich, polovica 20. stor.

Foto Andrej Lančarič

KRÍŽ

Júlia Rakovská

Odpradáva je medzi nami,
zahmlené oko pohladí.
Akoby ten kríž za humnami
vyrástol z Božej záhrady.

V tieni veľavravného ticha
na modlitby už zvyknutý.
Kovový Kristus nehom dýcha.
Miluje, ale nenúti

milovať láskou takou istou.
Neunikne jej nikto z nás,
ani keď za hrst' zlatých listov
z korún líp sfúkne majster čas.

Báseň je inšpirovaná krížom, ktorý stojí za Neštichom.

Foto Júlia Rakovská

ZÍSKALI SME DOTÁCIU

PETER ŠIMKO

V minulom čísle Smolenického posla sme Vás informovali o projekte opravy strešnej krytiny na Smolenickom kostole. Podľa predbežných odborných odhadov by oprava mala stáť minimálne 20.000.- €, čo je veľká suma pre našu farnosť, na ktorú by sme zo zvončeka a zbierok nenašetrili. Preto sme požiadali Ministerstvo financií SR o pomoc.

Po zozbieraní všetkých podkladov a poslaní žiadosti sme dňa 12.6.2017 od ministra financií pána

Petra Kažimíra dostali oznámenie, v ktorom nám dáva súhlas na dotáciu pre náš projekt vo výške 12.500.- €.

Práce na kostole by mali začať koncom augusta a bude ich realizovať pán Roman Svrček zo Súľova, ktorý má so svojim tímom skúsenosti v tejto oblasti. Minulý rok opravovali ako horolezci aj strechu na našom Smolenickom zámku.

Ďakujeme všetkým za pomoc a podporu.

ČO PLÁNUJEME V NEŠTICHU

PETER ŠIMKO

Tento mesiac (august 2017) má byť vypracovaný projekt odvodnenia kostola Nanebovzatia Panny Márie. Vo vnútri kostola bolo odmerané, že omietka je vlhká do výšky 1,6-1,8 metra od podlahy.

Nakoľko kostol je pamiatkovo chránený, projekt musí byť schválený Krajským pamiatkovým úradom v Trnave. Potom môžeme pristúpiť k jeho realizácii a zároveň vybudovať prístrešok pred vchodom do kostola.

V ďalšej fáze je naplánovaná oprava vchodových dverí a úprava pova-

ly kostola, aby sa dala jednoduchšie opravovať strecha kostola. Začiatkom roka totiž prudký vietor nám odfúkol niekoľko škriadiel, v streche ostalo niekoľko dier, a vďaka rýchlemu zásahu chlapcov z Nešticha sa zabránilo väčším škodám.

Týmto sa chceme zároveň poďakovať za ochotu pomôcť a obetavosť, lebo sa pracovalo v zime a v riziku kvôli ťažšej dostupnosti opravovaných častí a k tomu ešte na povale nemáme elektrické osvetlenie.

NOC ČÍTANIA BIBLIE PO DRUHÝKRÁT V NAŠEJ FARNOSTI

IVANA ŠTIBRANÁ

Po vydarenom prvom ročníku Noci čítania Biblie sme sa opäť zapojili ako farnosť do tohto celoslovenského projektu.

Konal sa 28. apríla. Mottom siedmeho ročníka tohto projektu bol úryvok z Evanjelia podľa Matúša:

„Podťe, požehnaní môjho Otca, zaujmite kráľovstvo, ktoré je pre vás pripravené od stvorenia sveta. Lebo som bol hladný a dali ste mi jesť; bol som smädný a dali ste mi piť; bol som počestný a pritúlili ste ma; bol som nahý a priodeli ste ma; bol som chorý a navštívili ste ma; bol som vo väzení a prišli ste ku mne.“

(Mt 25, 34 - 36).

Do čítania sa zapojilo 21 lektorov a Noc čítania Biblie spestrili

svojim spevom i naši mladí hudobníci a speváci. Texty sprevádzala obrazová prezentácia, ktorá súbežne bežala na plátne.

Podujatie sa začalo sv. omšou, ktorú celebroidal pán kaplán a končila sa eucharistickou poklonou a požehnaním, ktoré nám udelil pán dekan.

Ako aktívni účastníci projektu sme dostali poštou tento milý ďakovný list od organizátora, ktorým bolo Katolícke pedagogické a katechetické centrum, n.o.

Noc čítania Biblie je vždy dobrou príležitosťou osviežiť si evanjeliové texty a nechať sa oslovit' ich obsahom.

Vďaka všetkým účastníkom, ktorí obetovali piatkový večer a pri-

šli na Noc čítania Biblie. Potešujúce je, že medzi nimi bolo aj zopár birmovancov.

NAŠI PRVOPRIJÍMAJÚCI PASTORAČNÝ TÍM

V našej farnosti býva každoročne slávnosť Prvého svätého prijímania. Pristupujú k nej tretiaci a spája sa aj s prijatím sviatosti zmierenia.

Prvé sväté prijímanie bolo 21. mája. Eucharistiu prijalo po prvýkrát 19 detí, 11 dievčat a 8 chlapcov.

Príprava prebiehala po celý rok. Vedomostne sa deti pripravovali v rámci školského vyučovania náboženstva a farskej katechézy. Čiže raz týždenne na hodinách náboženstva a v stredu v kostole počas „detskej“ svätej omše a po nej.

„Detské“ sväté omše boli iné v tom, že kňaz počas kázne komunikoval s deťmi, deti spievali s gitarou a počas modlitby Otče

naš mali možnosť byť pri oltári.

Prvoprijímajúci boli preskúšaní z modlitieb a vedomostí. Po úspešnom zvládnutí tejto časti mohli začať bezprostredné prípravy na slávnosť. Prebehla za účasti dvoch kňazov, pretože sme mali medzi prvoprijímajúcimi aj deti z Lošonca a ten patrí k farnosti Horné Orešany (vdp. Milan Červeňanský).

Čas prežitý s prvoprijímajúcimi deťmi počas celého roka je vždy vzácnym a jedinečným časom. Je plný radosti a pozornosti, ktorou sa navzájom obdarujeme, ale niekedy aj náročným časom.

Usilujeme sa, aby to, čo sa deťom vryje do pamäti ako spomienka na ich prípravu na prijatie

Ježiša, bolo aspoň malým majáikom v ich duchovnom živote.

Slávnosť Prvého svätého prijímania je však len začiatok. Deti majú rozličné duchovné zázemie a ich nadšenie pre Ježiša neraz naráža na prekážky okolia. Napríklad nemajú ísť s kým na svätú omšu, chýba ďalšie vedenie k sviatostnému životu.

Tohtoročným prvoprijímajúcim deťom želáme vytrvalosť a zdravé nadšenie, ktoré môže prerásť do krásneho dobrodružstva s Ježišom a šťastného života.

No a tešíme sa na budúcich prvoprijímajúcich. Pretože o chvíľu začíname...

Prvoprijímajúci

Foto Lucia Tománková

HLÁSI SA FILIÁLKA NEŠTICH

IVANA ŠTIBRANÁ

Doznieva posledný tón záverečnej piesne, kostol sa postupne vyprázdňuje. Odchádza i pán kaplán, ktorý dnes udelil aj domácu úlohu: prečítať si v dohľadnej dobe aspoň niečo od svätca dnešného dňa, sv. Alfonza Máriu de Ligouri. Odchádzajú miništranti. Pred kostolom si ešte dopovedia známi čo treba, rozoberú sa bicykle, motoristi naštartujú svoje autá a všetci sa vracajú do svojich domovov.

Niečo sa však predsa len v kostole ešte deje. Pani kostolníčka Eva Jeleneková robí poriadok po svätej omši, poleje kvety a keď už má všetko svoje miesto, s milým úsme-

Svätá omša v Neštichu

Foto Ivana Štibraná

vom akoby za sebou ani nemala „kostolnú šichtu“, odchádza. Jej manžel pán Jaroslav Jelenek ešte zostáva, blížia sa hody a spevokol sa na túto slávnosť intenzívne pripravuje. Započúvam sa do spevu vyspievaných hlasov občas prerušených usmernením pána organistu. Nácvič prebieha v pokojnej atmosfére. Ak sa niekto pomýli, nemá problém si to priznať, hoc aj sám zbormajster.

Mám rada atmosféru neštického kostola, ktorú jedinečným spôsobom vytvárajú tí, ktorí sa aktívne zapájajú do liturgie a ktorí ju pripravujú. Kostolníčka, lektori, speváci, organista, miništranti, ale aj všetci ostatní zúčastnení.

Kúsok histórie

Z histórie je známe, že Neštich vznikol ako vinohradnícka obec na území Bolerázu a ten patril od roku 1240 trnavským klariskám. Prvá písomná zmienka o obci sa datuje z roku 1450. Neštich sa stal filiálkou, keď bol postavený vlastný kostol. Ako uvádzajú kanonické vizitácie z 18. storočia, pôvodne gotický kostol Nanebovzatia Panny Márie bol opravený a znovu posvätený v roku 1695.

V Neštichu sa nachádzajú dve kaplnky. Kaplnka Navštívenia Panny Márie pri kostole a kaplnka Panny Márie Karmelskej vo vinohradoch. Karmelskú kaplnku dala postaviť v 17. storočí rodina Počuchová zo Smoleníc.

Od roku 1782, po tom, čo Jozef II. zrušil mnohé kláštory, medzi nimi i klarisky, patril Neštich Uhorskej kráľovskej komore. V roku 1814 kúpil Neštich František Pálffy, ktorý patril k pezinskej vetve Pálffyovcov. V roku 1908 ho zdedil Ján Pálffy z červenokamenskej vetvy.

V kanonickej vizitácii z roku 1782 sa uvádza, že Neštišania žiadajú, aby boli oddelení od farnosti Boleráz a pripojení k farnosti Smolenice. Táto žiadosť bola zamietnutá. A tak sa stal Neštich filiálkou Smoleníc až v novodobej histórii.

*Sv. Peter a Pavol, bočný oltár, pol. 20. storočia
Foto Andrej Lančarič*

Kostol aj pre Smoleničanov

Neštišský kostol si zvykli v hojnejšej miere navštevovať aj farníci zo Smoleníc. Keď je svätá omša v Neštichu, obvykle už nie je v Smoleniciach. Prijemný malý kostolík sa tak stal ďalším duchovným domovom pre viacerých farníkov.

Kto je za fungovaním

O kostol sa už dlhé roky starajú manželia Jelenekovi. Pán Jaroslav Jelenek už 33 rokov ako organizátor, a pani Eva Jeleneková ako kos-

Organistom v Neštichu je dlhé roky pán Jaroslav Jelenek.

Foto Ivana Štibraná

tolníčka. Neodmysliteľnou súčasťou je malý spevokol, ktorý funguje už od roku 1984. V súčasnosti má tieto členky: Nela Petrovičová, Ivana Jankovičová, Eva Horníková, Mária Klemenčovičová a Jana Holomková.

Pán Jelenek nám o sebe už dávnejšie prezradil, že je absolventom IŠU, hra na akordeóne. Impulz k tomu, aby sa začal aktívne zapájať do liturgickej hry, mu dal Mons. Mrva. Spolupracoval s vtedajším organistom Michalom Indrichovičom a začal žalmami a piesňami so spevokolom, ktorý vtedy viedol. Postupne prešiel k liturgickým piesňam. Funkciu organistu prebral na sviatok Krista Kráľa v roku 1984. Vypomáhal aj v Lošonci v rokoch 1990 až 1996. Jednou z úloh organistu, je vedenie spevokolu, ktorý sa stretáva raz týždenne. Spieva liturgické piesne.

Smerovanie k umeniu a cirkevnej hudbe si vzala profesionálne za svoje aj dcéra manželov Jelenekových, Mária. Talent sa prejavil pomerne skoro, iste si mnohí pamätajú, keď ešte ako žiačka základnej školy hrávala na organe. Vyštudovala cirkevnú hudbu a náboženskú výchovu.

Karmelská kaplnka

Nejeden Neštúšan, ale aj Smoleničan, si rád nájde čas na vychádzku ku Karmelskej kaplnke. Kaplnka nad vinohradmi je spojená aj s Krížovou cestou. V pokojnom prostredí sa možno pomodliť, načerpať nové sily. O kaplnku sa starajú farničky. Raz ročne na sviatok Karmelskej Panny Márie sa tu koná aj sv. omša.

Filiálka Neštich má svoje osobitosti a je neodmysliteľnou súčasťou pestrej mozaiky farnosti Smolenice.

Ako som sa stala lektorkou v našom kostolíku Nanebovzatia Panny Márie

MÁRIA SLOVÁKOVÁ

Pani Mária Slovákova je aktívnou lektorkou v Neštichu.

Foto Ivana Štibraná

Bolo to dávno? Ani nie, iba pred 19 rokmi. Keď mladí lektori akosi poodchádzali každú svoju cestou, oslovil ma náš organista, či by som nešla čítať čítania na svätej omši. Najprv som bola prekvapená, prečo práve ja, ale potom som súhlasila. Veď čo môže byť krajšie ako slúžiť Bohu, svojim bližným bratom a sestrám. A tak sa stalo.

Nikdy som nechcela a ani nechcem, aby si naši veriaci mysleli, že sa predvádzam, a preto som prosila a vždy prosím nášho Pána, keď mám službu, aby sa On prihovárал Puďom mojimi ústami. Vždy si pripravujem srdce a myseľ na spoluprácu s Božou milosťou. A čo mi to dáva? Môžem povedať že veľa. Služba ma posúva bližšie k Bohu. Naučila som sa rozjímať nad Božím slovom, nezatvrdzovať si srdce a prijímať Božiu lásku, ktorú sa snažím rozdávať ďalej v každodennom živote.

Menej známy pohľad na kostol

Foto Andrej Lančarič

Kaplnka Navštívenia Panny Márie v Neštichu

Foto Andrej Lančarič

KEĎ PÁN USCHOPŇUJE POVOLANÝCH

SO SESTROU VERONIKOU SA ZHOVÁRALA EMÍLIA BIHARIOVÁ

Nedávno sa v Smoleniciach na dovolenke zastavila sestra Veronika. Možno väčšine skôr známe meno Lucia Rábarová vyjasní pochybnosti, o kom vlastne hovorím. Ak ste si s ňou nestihli pohovoriť, či premýšľate, ako sa vlastne táto Neštišanka dostala k rehoľnému povolaniu, kde sa nachádza a v čom spočíva jej denná ruitina, prinášame vám s ňou rozhovor. Nepochybujem, že každého obohatí.

Kde aktuálne pôsobíš a čo je tvojou pracovnou náplňou?

Zatiaľ som v Dudinciach, ale koncom augusta ma čaká preklad do Ružomberka. Tu, v Dudinciach, som učila na základnej škole, pomáhala som vo farskej katechéze. Ale to je len hrubý náčrt. Každý deň nám prináša nové požiadavky. Zjednodušene sa dá povedať, že sa tu usilujeme žiť s ľuďmi a pre ľudí.

Aká bola tvoja cesta k povolaniu? Prečo si sa rozhodla práve pre rehoľu krížových sestier?

Bola to dlhá a náročná cesta - z mojej strany. No Pán bol celý čas úžasne trpezlivý a dobrý. Môžem povedať, že som Božie volanie začala vnímať dosť skoro, ešte som len chodila na základnú školu, no dlho som mu uhýbala a utekala som pred ním.

Ako prorok Jonáš, ktorého keď Boh oslovil a poveril „ísť kázat do mesta Ninive“, povedal „Áno, Pane“, ale šiel a nastúpil na prvú loď, ktorá išla presne na opačný koniec sveta. Musel prežiť búrku na mori, hodenie cez palubu a tri dni na morskom dne v bruchu veľkej ryby, aby trochu „skrotol“ a poslúchol Pána... Mne sa stalo niečo podobné :)

Tých búrok a hodení cez palubu bolo viac, trvalo to pekných pár rokov, kým som pochopila, že Boh to so mnou a s povolaním nasledovať Krista celým srdcom v sľuboch čistoty, chudoby a poslušnosti myslí naozaj vážne a nepomýlil sa, hoci ja som sa ho snažila presvedčiť o opak.

Boh sa nemýli. Nikdy. Trvalo mi dlho, kým som tomu uverila. Mám totiž celú kopu slabostí a vôbec

sa na tento život necítim byť vhodným kandidátom. Lenže On nepovoláva schopných, ale uschopňuje povolaných. Tak sa stalo, že som jedného prázdninového dňa niekde na túre na Dolnokubínskych holiach konečne povedala prvé nadšené „áno“. No tým sa peripetie neskončili. Je známy taký vtip, že ani sám pápež nevie, koľko je ženských rehoľí na svete :)

Je ťažké vybrať si a rozhodnúť sa práve pre jednu konkrétnu. Lenže sadnúť si a vyberať si z ponuky spôsobom „to sa mi páči a toto zasa nechcem“, je celé zle, ako hovoríeva náš p. kaplán :) Toto bol aj môj problém. Keď som si už bola istá, že ma Boh volá, nenechala som ho dohovoriť, že kam ma volá. Začala som mu diktovať, ako si to predstavujem. Nuž, Pán sa odmlčal, kým som nestíchla ja a nebola ochotná opäť počúvať. Tak som sa zamotala, až som sa túžby po rehoľnom živote úplne vzdala.

Trvalo to celých päť rokov, kým ma neskolila jedna požehnaná choroba, čo ma zatvorila medzi štyri steny do úplnej samoty a ticha. Boli to moje prvé duchovné cvičenia. Generálne upratovanie po rokoch, postavenie sa tvárou v tvár pravde. V tie dni som medzi knihami našla záložku, ktorú mi už dávno venovala moja sestra. Na nej bola len jedna myšlienka: „Boh ťa vedie, dôveruj.“ Akoby som sa znovu po dlhej dobe nadýchla. Vtedy som ešte netušila, že je to jeden z výrokov P. Theodózia, zakladateľa Milosrdných sestier sv. kríža. Ale skúsila som to.

Nastúpila som na cestu dôvery. Pán Ježiš prišiel k tomu pomyslenému hrobu môjho rehoľného povolania a prikázal mi odvaliť kameň. Znovu ma pozval ísť za ním a všetko zanechať. Nie len svoje vlastné predstavy a plány, ale aj moju minulosť poznačenú slabosťou a hriechom.

V tom čase si Pán opäť použil moju sestru Moniku a ona ma zoznámila s krížovými setrami. Zrazu všetko zapadlo do seba: skúsenosť kríža a milosrdenstva ma priviedla k milosrdným sestrám Sv. kríža. Tu som doma. Nie som hodná tak úžasného daru, ale som šťastná, že smiem ísť touto cestou.

Kde všade pôsobia krížové sestry a čomu sa venuje vaša rehoľa?

Milosrdné sestry Sv. kríža sú medzinárodnou kongregáciou, na Slovensku pôsobíme v 21 komunitách, dve komunity máme medzi Slovákmi v Rumunsku a dve sestry sú na misiách v Perme v Rusku. Patríme do širokej františkánskej rodiny, preto ako sestry konáme charitatívne, sociálne a pastoračné služby v duchu evanjelia a podľa vzoru sv. Františka z Assisi.

Sestry ošetrojú chorých, vyučujú v školách, sú zapojené do služby Cirkvi. Škála našej činnosti je veľmi široká a potrebná je každá ruka. Najmä tie zopäť na modlitbu.

Dlho si rozmýšľala pri výbere rehoľného mena? Prečo práve Veronika?

Áno, dosť dlho som sa tým zaoberala. Prakticky od chvíle, keď som zistila, že sestry dostávajú pri obliečke nové meno a že si ho môžu navrhnúť sami. Pre mňa meno nie je len spôsob, ako na niekoho zavolať. Meno je symbol, vyjadruje osobnosť, ale i tajomstvo človeka, kým je pred Bohom.

U nás je to tak, že si môžeme navrhnúť tri mená. Deje sa to na skrutíniu pred provinciálnou radou, kde kandidátka aj vysvetlí, prečo chce práve toto meno. No o konečnom výbere rozhoduje provinciálna rada. Veronika bola u mňa na prvom mieste. Význam mena je „vera ikon“, čiže „pravý, verný obraz“. Je akoby mottom pre môj život, niečím, k čomu som povolaná. Nechať Ducha Svätého, aby vo mne ten obraz vytvoril a zobrazovať Krista. Presahuje ma to, ale aj ťahá a povzbudzuje.

Krížové sestry sa nám mnohým spájajú s blahoslavenou sestrou Zdenkou, ovplyvnila i teba?

Na blahoslavenej Zdenke mám rada predovšetkým tú jej normálnosť. Že sa usilovala o svätosť v bežnom každodennom živote. V podstate sa vydala na malú cestu sv. Terezky z Lisieux, ktorá je blízka mnohým. A čo ma na Zdenke fascinuje a v čom mi je vzorom, je odpustenie. Odpustenie, ako najväčšia vec v jej živote, dotiahnutá do úplného konca.

Ako sestry v tvojom konkrétnom dome trávajú voľný čas?

Dobrá otázka... Ja by som sa spýtala, čo je to voľný čas? V našej malej komunite nemáme presne vymedzený čas na jedno alebo druhé. Áno, ráno vstaneme, začneme modlitbou ranných chvál a rozjímaním, ale potom... Prechádzame z činnosti do činnosti, z modlitby do práce a z práce do modlitby, naplánované sa často zvrtnie niečím neplánovaným. Naš zakladateľ hovoril: „Požiadavka času je Božia vôľa“, čiže sa učíme flexibilne prispôbovať potrebám ľudí, ktorých nám Pán posielal rôznym spôsobom. Ak sa nájde niekde nejaká škáročka „voľná“, využívame ju podľa osobných záľub. Sú to najmä vyrábanie ružencov, čítanie, robenie poriadku v dome, maľovanie.

Zostáva ti niekedy čas na návštevu Smoleníc?

Návštevu doma si nenechám ujsť :) Máme dva až tri týždne „dovolenky“ - čas určený na návštevu príbuzných. Ale vždy, keď som doma v Neštichu, mám pocit, že niekto „prešteluje“ hodiny a čas ide akosi rýchlejšie...

Odkázala by si niečo tvojím bývalým spolufarárom a priateľom?

Aby boli jedno. Vnímam túto dobu ako veľmi rozbitú. Kam sa človek pozrie, sú nesváry, vzájomné pretláčanie sa, sebapresadzovanie, žabomyšie vojny a nekonečné vypočítavanie, kto je komu koľko dlžen... A pritom sme všetci len hriešnici. Nuž teda, aby sme boli obrátení hriešnici.

Foto sestra Veronika

KARMEĽSKÁ KAPLNKA

Miroslava Gregušová

S búrkou v duši,
 keď všetko čuší,
 iba Ticho hlasno hovorí,
 s batôžkom pokory,
 nohy ma vedú do lesného chrámu,
 kde máme Nebeskú mamu.
 V lese pod stromami,
 rozpletá sa život modlitbami.
 Stojí tu kaplnka maličká,
 kde prosí za nás Matička.
 Každým Zdravasom ľahšie sa dýcha,
 vtedy keď zomiera obludná pýcha.
 Pomníky vďaky ticho tu na stráži stoja,
 nech deti Božie sa už neboja.
 Môžeš prísť zrána, ba aj v noci.
 Ona je vždy doma,
 vždy na pomoci,
 keď jej dieťa stoná.
 Povedať snáď už len jediné,
 že sme Bože radi,
 že v neštiskej tíšine Tvoju matku máme,
 aby nás raz dovedla až k nebeskej bráne.

NEŠTIŠKÝ POKLAD

HELENA A DOMINIK MOLDOVÍ
 A MARIÁNSKI CTTIELIA

O Kaplnku Panny Márie Karmelskej sa starala pani Pavlínka Hirnerová. Keď už nevládala, tak sa spolu s jej rodinou do starostlivosti zapojili viacerí Neštíšania. Sú to zväčša členovia Klubu dôchodcov Smolenice.

V jarnom čase upratali okolie kaplnky a prístupové chodníky. V spolupráci s Obcou Smolenice, ktorá zabezpečila vyrezanie suchých haluzí, členovia nášho klubu dôchodcov vyčistili okolie kaplnky.

Veľmi radi chodíme do tejto oázy ticha pomodliť sa svätý ruženec a zaspievať si mariánske piesne.

Pekná bola i spoločná púť z Nešticha, Smoleníc a blízkeho okolia v nedeľu 16. júla na sviatok Panny Márie Karmelskej. Svätú omšu slúžil pán kaplán. Široko-d'aleko sa rozliehal spev ľudí. Prítomných bolo aj veľa detí. Pri tejto

nábožnej oslave napomáhala aj Obec Smolenice, zabezpečila lavice na sedenie a pitný režim. Slávnosti sa zúčastnil aj pán starosta.

Kľúče od kaplnky vlastní aj mladšie ženy z Nešticha, aby mohli kaplnku vetrať, vyupratovať a sprístupniť ľuďom, ktorí chodia na prechádzky s deťmi. Verte, či neverte, nie je človeka, ktorý by sa nezastavil na modlitbu. Veď v tejto uponáhľanej dobe je balzamom na dušu.

K našej kaplnke patrí aj obnovená krížová cesta.

Treba spomenúť aj nebohú pani Anulku Ružičkovú, ktorá mala veľký podiel pri tvorbe krížovej cesty a taktiež sa starala o údržbu kaplnky.

Od 17. storočia až po dnes sa k Panne Márii Karmelskej utieka ľud volajúci o pomoc a ochranu, o čom svedčia aj tabuľky podakovania za vyslyšané modlitby.

16. júla na sviatok Panny Márie Karmelskej sa konala pri kaplnke svätá omša. Tradične pomáha organizačne zabezpečiť toto duchovné podujatie aj Obec Smolenice.

Foto Anton Chrvála

Obraz Panny Márie umiestnený v Kaplnke Panny Márie Karmelskej

Foto Andrej Lančarič

ZÁCHRANCOVIA HRADU KORLÁTKO

DOMINIK PISAROVÍČ

V júli sme sa s mladými opäť vydali spoznávať skryté zákutia dobrovoľníctva a znovu trochu „pričuchli“ k práci na hrade Korlátko. Korlátko je zrúcanina stredovekého hradu nad obcou Cerová. Rovnako, ako aj ostatné dávno neobývané hrady, i Korlátko postupne mizlo v hustom lese a kameň po kameni padalo do údolia.

Pod vedením Martina Slezáka a Jána Jakubca sme sa pustili nielen do záchranu tohto hradu kľčovaním buriny, opravovaním zábradlí a murovaním, ale taktiež do budovania samých seba. Vrávi sa, že práca šľachtí a tak si myslím, že aj my sme sa po týždni vrátili celkom zmenení. Každým pokoseným nádvorím, každým

namurovaným kameňom i nartretým zábradlím, všetkou spoločnou prácou, zábavou a modlitbou sa aj náš charakter posúval vyššie a naše srdce bližšie k Bohu.

Po namáhanom týždni bolo za nami na hrade vidieť (nielen) kus dobre vykonanej práce. A hoci ak hrad znovu zarastie, aj keď sa budú múry znovu rozpadávať, čo nám tento týždeň dal, v nás pretrvá. Vzt'ah k práci,

Dobrovoľníci priložili ruku k dobrému dielu.

Foto Dominik Pisarovič

odhodlanie, vytrvalosť, schopnosť obetovať sa, podeliť sa a pomôcť si, silné priateľstvá a perfektné zážitky - to je naša odmena, ktorú nám Korlátko venovalo.

PRÍPRAVA NA BIRMOVKU

PASTORAČNÝ TÍM

Príprava na birmovku sa dostáva k polčasu. V týchto dňoch prebiehajú ešte stretnutia s kňazom, ktoré môžu absolvovať tí birmovanci, ktorí si splnili všetky povinnosti. To znamená, že odovzdali záznamy za jednotlivé mesiace a vypracovanie úloh za jednotlivé mesiace.

Prvou úlohou bolo vytvorenie svojho rodokmeňa. Niektorí birmovanci túto úlohu poňali naozaj svedomito a ich vypracovanie malo aj náznaky umeleckého stvárnenia. Cieľom bolo lepšie spoznať svoju históriu.

Vytvorený rodokmeň mal slúžiť na lepšie uvedomenie si toho, čo birmovanec v rodine dostal, čo ho ovplyvnilo, k čomu bol v rodine vedený. Pohľad na rodinné súvislos-

ti otvára kľúčové otázky „Kto som? Kým by som chcel byť?“

Druhá úloha bola zameraná na vzťahy, priateľstvo. Vytvorené postery plné fotografií, doplnené citátmi svedčia o tom, že priateľstvo je pre birmovancov horúca a aktuálna téma. Bolo sa treba zamyslieť aj nad nástrahami, ktoré môže priateľstvo mať.

Tretia téma bola venovaná duchovnej histórii birmovanca. Cesta viery viedla k oprášeniu si spomienok na prvé sviatosti a osoby, ktoré poznamenali ich duchovné smerovanie.

Ďalšia úloha bola venovaná objavovaniu túžob vo svojom srdci, ktoré človeka otvárajú pre Boží plán, či prípadných prekážok na ceste k nemu. Birmovanci hľadali svoje silné stránky, schopnosti a talenty. Pomenovali však aj svoje obavy a veci, ktoré v nich vzbudzujú hnev. Posledná téma bola venovaná Cirkvi a miestu, aké v nej každý jeden zastáva.

V máji spestrili prípravu hostia, manželia Ján a Eva Pavlíčkovi, ktorí porozpravali svoje skúsenosti s láskou, vzťahmi a o všetkom, čo s tým súvisí.

Foto Ivana Štibrána

Za tých niekoľko mesiacov mali birmovanci zabojovať aj o sviatostný a duchovný život. Prvé piatky a s tým spojená svätá spoveď, sväté omše v nedele a vo sviatky, modlitba, sú tiež náročným skúšobným kameňom toho, nakoľko vážne to myslia s birmovkou.

Spoločné stretnutia, podujatia, možnosti výletov a stretiek s mládežou pomáhajú rozvíjať spoločenstvo, neodmysliteľnú súčasť vyjadrujúcu prináležitosť k Cirkvi.

LURDY - MIESTO NÁVRATOV

EVA HAJIČKOVÁ

Navštíviť Francúzsko bolo mojim veľkým snom. Tento rok sa mi ho vďaka mojej dcére podarilo splniť. Vybrali sme sa priamo do Lúrd. Priama linka Krakov - Lurdy lieta od tohto roka. Vybrali sme sa vlakom do Krakova a odtiaľ letecky. Tým istým letom išla i naša dlhoročná dobrovoľníčka Dária.

Všetko prebehlo v pohode a my sme sa ocitli v Lurdoch na letisku, ktoré je vzdialené asi 18 km od mesta. O prevoz z letiska sa postarali slovenskí pútnici, ktorí leteli s nami. Viedol ich kňaz a ten nám ponúkol odvoz do mesta autobusom, ktorý ich čakal na letisku.

Po príchode, ubytovaní sa v hoteli a krátkom oddychu sme sa vybrali do mesta. Bolo plné ľudí v rovnošatách tlačiacich veľké vozíky s chorými. Spríjemňovali im pobyt v Lurdoch, starali sa o nich a boli na to patrične hrdí. Ženy oblečené v bielych odevoch, na hlavách čepiec a biele topánky na nohách som si často mýlila s rádo-

Obchody s devocionáliami. Pre niekoho gýč, ale každý si čo to aj tak kúpi. Aj to sú Lurdy.

Foto Eva Hajičková

vými alebo zdravotnými sestrami. Mladí s rovnakými šatkami na krku alebo klobúčikmi s pierkom, Škóti vo svojich typických sukniach, bolo

veru na čo pozerat'. Najviac som však bola zvedavá na jaskyňu, kde sa Bernadete zjavila Panna Mária. Očarila ma svojou jednoduchosťou a pokojom, ktorý som cítila na tomto premodlenom mieste.

Zástupy ľudí z celého sveta rôznej farby pleti sa zjednotia pri modlitbe svätého ruženca, samozrejme, každý vo svojom jazyku. Chvilu strávenú pri Matke Božej v jaskyni, pred vyloženou Sviatosťou Oltárnou, pri večernom ruženci a sviečkovom pochode, na Kalvárii či len tak medzi ľuďmi hľadajúcimi pokoj pred uponáhľaným svetom, boli veľmi silným liekom pre ubolenú dušu.

Lurdy sú mestom plným kaviarňami s vôňou kvalitnej kávy a čerstvých croissantov, obchodov s gýčovými predmetmi i krásnymi maličkosťami a hlavne plné ľudí. Už sa s nimi musíme rozlúčiť... Aj toto sú Lurdy a ja už chápem tých, ktorí sa do tohto mesta tak radi vracajú.

KEĎ VOLÁ MEDŽUGORIE

EMÍLIA BIHARIOVÁ

Človek by neveril, že sa niekedy dokáže z hodiny na hodinu rozhodnúť, bezmyšlienkovito zbalit' si kufor, ktorý neodmysliteľne evokuje dovolenku, pridať sa k zväčša neznámym ľuďom a vyraziť hoc aj na Balkán. Presne tak som to urobila.

Výlet by sa dal nazvať ako výpad torza redakčnej rady Smolenického posla, zvyšní členovia by mohli dostať nálepku cezpoľní, kde Pružina, Horné Orešany či Bratislava mali svoje zastúpenie. V zaujímavom vyskladanom pláne nechýbalo Medžugorie - miesto zjavenia Panny Márie, ktoré je veľmi obľúbené medzi pútnikmi a kde stále prebiehajú zjavenia.

Nič sme nemali plánované, o to viac nás potešili autobusy slovenských pútnikov, ktorí mali v programe omše v slovenčine. My sme sa k nim nebadane pridali a ešte na omši oprášili i našu gitaru.

Bonusom bola návšteva v komunite Cenacolo, ktorá napomáha závislým ľuďom vrátiť sa späť do spoločnosti, počúvanie svedectiev jej členov, či detailný popis zjavení v podaní usmievanej Terezky. Nechýbal výstup na Podbrdo, miesto zjavenia, kde si každý z nás niesol vlastné prosby, ktoré chcel zveriť našej Matke. Pripájam spoločnú fotografiu z výstupu na Križevac, na ktorom dominuje širokému okoliu majestátny kríž.

Križevac, miesto kam pútnici prinášajú svoje prosby, žiadosti a ťažkosti, ktoré chcú zveriť Božej Matke. Mnohí sa vracajú zas a znova.

Foto Emília Bihariová

O SVETLÚŠIKOVI A SVÄTEJ OMŠI

MARIANNA HUDCOVIČOVÁ

Milí kamaráti!

Volám sa Svetlúšik a bývam v kostole. Vždy sa teším, keď prídete do kostola a ja Vás tam stretnem. Pri jeho vstupe sa nachádzajú sväteničky. Ak tam nedočiahneš, popros maminku alebo ocka, aby Ti urobili krížik na čelo s touto svätenou vodou.

V kostolíku si si určite všimol na hlavnom oltári vpredu svetielko. Hovorí sa mu večný plameň. Prípomína nám, že je vo Sviatosti oltárnej prítomný sám Pán Ježiš. Ako dobre vieš, On má deti veľmi rád a je i Tvoj kamarát. Určite Ti rodičia pripomínajú ako povedal: „Nechajte maličkých prichádzať ku mne.“ Aj preto ťa rodičia vodia do kostola na sv. omšu, aby si nestratil vzťah so svojim kamarátom.

Predstav si, že by si mal narodeninovú oslavu a kamaráti Ti chcú zablahoželať. No jeden kamarát príde v špinavých teplákoch, hneď sa pustí do čipsov, odkúsne si z koláčika, behá po celom dome, po všetkých izbách a nakoniec vysvitne, že Ti neprinesol ani žiadny darček. Tento kamarát ešte asi nepočul od svojich rodičov o úcte a slušnom správaní.

Teraz si predstav, že prídeš do kostola za Pánom Ježišom. Preukazuješ mu úctu aj svojím oblečením, ktoré má byť čisté a sviatočné. Chlapci si pri vchode do kostola dávajú dolu šiltovku, klobúk alebo čiapku. Vpredu sú pre Vás kamaráti nachystané malé lavičky, aby ste lepšie

všetko videli, počuli, boli blízko pri Ježišovi.

Pamätáte si ešte na toho chlapca, čo behal po celom dome na narodeninovej oslave? Pánovi Ježišovi preukazujeme úctu aj tým, že nebeháme po kostole, nepreliezame cez lavičky. Môže to aj iných rušiť a dávame tak zlý príklad pre deti, ktoré sa snažia všemožne zostať na jednom mieste, hoci to pre nich nie je vôbec ľahké. Nežujeme žuvačku, nejeme, ani nepijeme v kostole. Ani sa nerozprávame.

Ak je pre Vás ešte príliš zložitý si zapamätat', kedy sa kľací, stojí, sedí, jednoducho sa pozerajte okolo seba a robte to, čo robia ostatní. Na konci sv. omše čaká na Vás krížik. Ide o taký osobitný pozdrav a požehnanie pre Vás kamaráti od kňaza.

Pretože náš pán dekan vie, že sa potešíte sladkej odmene, pripravil po krížiku v nedel'u pre Vás sladkosti, ktoré si dajte až vonku pred kostolom. Po sv. omši si pokľaknite, prežehnajte sa a môžete ísť hľadať svojich rodičov. Pán Ježiš zapálil vo Vašich srdiečkach svetielko, ak ste mu ich otvorili. Rozdávajte tieto svetielka všade tam, kam prídete, k Vám domov, do obchodu, na ihrisko, do škôlky či školy. Prajem Ti veľa pekných dní plných zaujímavých zážitkov!

Tvoj Svetlúšik

LETO NA BICYKLOCH

DOMINIK PISAROVÍČ

Voľné letné dni sú perfektnou príležitosťou vytrahnúť bicykle a trochu si zašportovať. Tento čas sme využili aj my a spolu s pánom dekanom sme sa bicyklovali po okolí. Trasy boli náročné, sily na hrane, ale duch bol silnejší, a preto sme sa vždy úspešne a s Božou pomocou vrátili domov.

Prvú cyklotúru sme 25. júla nasmerovali na zrúcaninu hradu Dobrá voda. Trasa viedla okolo Katarínky cez Planinku a našpät' cez les cez Katarínku domov. Počasie nám zo začiatku príliš neprialo. Ráno nás chladným vetrom a zamračenou oblohou chcelo odradiť, ale už po krátkom čase vyšlo slnko a trochu sa oteplilo. Celková dĺžka trasy bola približne 44 km.

Aby sme nevyšli z cviku, 31. júla sme sa odhodlali znova rozhýbať a obrátili sme sa tento raz opačným smerom, kde bol naším cieľom Plavecký hrad. Začali sme rannou sv. omšou a tentoraz s podstatne teplejším

Cyklistika na Dobrú Vodu

Foto Dominik Pisarovič

počasím. Trasa bola približne rovnako dlhá, avšak tentoraz trochu náročnejšia s početnými kopcami, ktoré pre každého z nás znamenali veľkú výzvu.

Tretia trasa smerovala 7. augusta na Bradlo. Zdo-lali sme ho :)

ŠTATISTIKY A OZNAMY

PETER ŠIMKO

Krsty:

Stela Pavlína Vitteková -
23.4.2017
Ella Anna Hodulíková -
30.4.2017
Jakub Rožič - 30.4.2017
Timea Polakovičová -
30.4.2017
Gregor Hricišín - 13.5.2017
Milan Pavlík - 28.5.2017
Filip Slanicay - 17.6.2017
Bryan Rehuš - 18.6.2017
Lea Polakovičová - 18.6.2017
Peter Tománek - 9.7.2017
Mária Zmeškalová - 14.7.2017

Sobáše:

22.4.2017 - Pavol Hajiček
(Smolenice) a Miroslava
Podstrelená (Trnava)
17.6.2017 - Matúš Banár
(Smolenice) a Alena Gáabrišová
(Hlohovec)
1.7.2017 - Martin Hermann
Lehmann (Konstanz) a
Gabriela Plottová (Senica)

15.7.2017 - Filip Hodulík
(Smolenice) a Mária
Zmeškalová (Vrútky)
23.7.2017 - Milan Kovačič
(Smolenice) a Mária Štofejová
(Trnava)
29.7.2017 - Daniel Ovali
(Greifensee) a Eva Míková
(Greifensee)

Pohreby:

Jozefína Dobrovodská -
28.4.2017 (nar. 19.3.1956)
Ján Vala - 25.5.2017 (nar.
17.12.1978)
Jozef Antošík - 3.6.2017 (nar.
14.12.1930)
Pavol Dedík - 28.6.2017 (nar.
25.1.1945)
Štefan Némethy - 27.7.2017
(nar. 10.5.1940)
Viliam Demovič - 2.8.2017
(nar. 5.11.1944)

KEĎ JE ZÁZRÁK NADOSAH

TERÉZIA DRDULOVÁ

Mínulý rok mi sa mi ozvala mamička, ktorá čakala dieťa a vedela, že má rovnakú diagnózu ako náš Dominik. Bola v 24. týždni tehotenstva a pýtala sa ma na možnosti operácie dieťaťa ešte počas tehotenstva, keďže sa s manželom rozhodli nevziať ich prvému dieťaťu šancu na život. Vedela som jej len povedať, v ktorých štátoch najbližšie tieto operácie vykonávajú. Nič viac. Sebastián sa narodil milujúcim rodičom, ktorí lásku k nemu dokázali už nespočetne krát.

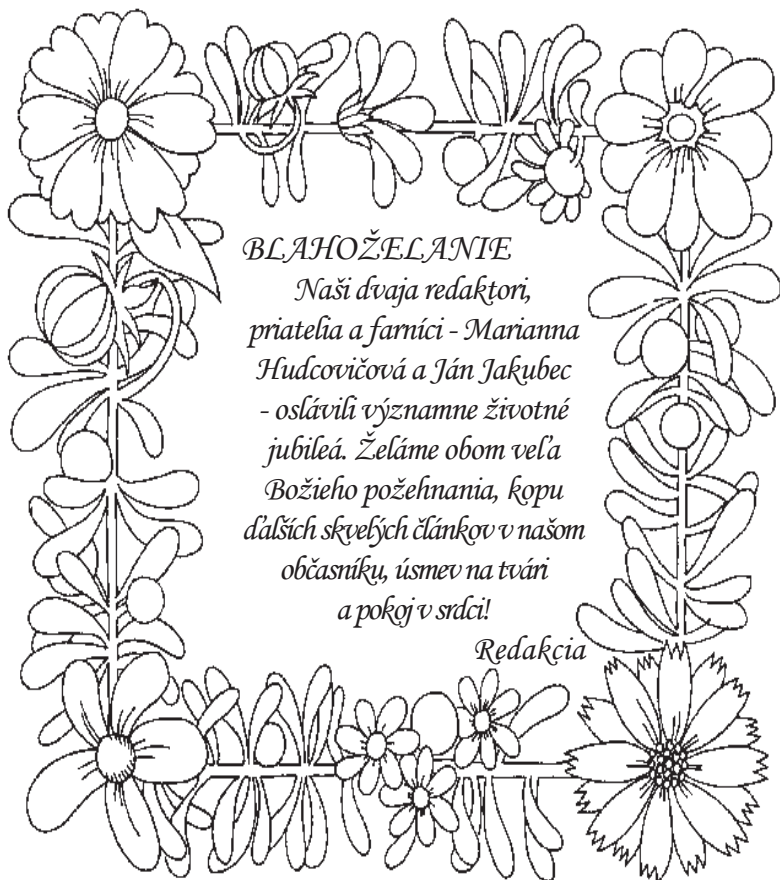
Všetko sa zrazu zmenilo v jeseni 2016. Počas celosvetovej konferencie o živote s diagnózami spina bifida (rázštep chrbtice) a hydrocefalus (voda v mozgu) odborníci rozoberali tému fetálnej chirurgie a prizvaní boli aj rodičia - matky detí, ktoré pred rokmi absolvovali operáciu ich bábätiok ešte počas tehotenstva, keďže sa musí vykonať do 25. týždňa.

Boh chcel, aby sa práve tam stretol slovenský detský chirurg so švajčiarskymi kolegami, z ktorých jeden nás prekvapil krásnou slovenčinou. Jeho rodičia odišli zo Slovenska do zahraničia, kde sa on narodil. Detskí chirurgovia prebrali možnosti prípadnej spolupráce. O dva týždne mladá rodinka zo Slovenska cestovala do Zürichu, aby boli dvaja - maminka i dieťa - operovaní naraz. Viacerí sme sa modlili a prosili ďalších, ktorí sa radi pridávali.

Operácia sa podarila, náklady na operáciu uhradila zdravotná poisťovňa a rodinka sa vrátila na Slovensko, aby po novom roku mohla opäť prísť do Švajčiarska a tam porodiť dieťa. V ten večer, keď sa pôrod nečakane rozbehol, službu mala lekárka - Slovenka, aby statočná mama mohla s ňou komunikovať v rodnom jazyku, keďže cudzí jazyk neovládala. Naplánované to bolo iba Bohom. Dieťaťo - tiež Sebastián - okrem milujúcich rodičov - dostalo obrovskú šancu, keďže sa výrazne zredukovali negatívne následky vrodenej chyby na jeho zdravie a celkový vývin. Po ňom dostalo šancu ďalšie dieťaťo zo Slovenska a cesta pre ďalších je už vychodená.

Pri stretnutí s rodičmi a ich synčekom som sa tešila zo zázraku, ktorý som mala na dosah. Väčšina mám, ktoré zistí, že čaká dieťa s týmto typom postihnutia v dnešnej dobe volí cestu ukončenia tehotenstva aj v štátoch, kde možnosť operácie dieťaťa počas tehotenstva je bežne ponúkaná. Boh však koná v srdciach mladých žien a dáva im silu, aby sa rozhodli inak.

Je známa myšlienka, že Boh nám v každom novorodencovi hovorí, že ešte nestratil dôveru v ľudí. Každé jedno bábätko je zázrakom. Ďakujem Bohu, že nám ukazuje tieto i iné zázraky a pozývam ku vďačke za ne aj Vás.

BLAHOŽELANIE

*Naši dvaja redaktori,
priatelia a farníci - Marianna
Hudcovičová a Ján Jakubec
- oslávili významne životné
jubileá. Želáme obom veľa
Božieho požehnania, kopu
ďalších skvelých článkov v našom
občasníku, úsmev na tvári
a pokoj v srdci!*

Redakcia

Farský časopis Smolenický posol. Vydáva Rímskokatolícky farský úrad v Smoleniciach.

Redakčná rada: Emília Bihariová, Miroslava Gregušová, Marianna Hudcovičová, Darina Jajcayová, Ján Jakubec, Ivana Janáčková, vdp. Peter Šimko, Ivana Šúbraná.

Cenzor: vdp. Peter Šimko.

S cirkevným schválením Arcibiskupského úradu v Trnave, dňa 10. decembra 2013, č. 8976/13. NIHIL OBSTAT.